D·N
20/11 1954

Svaren till Sovjet

Att samla alla europeiska stater jämte Förenta staterna till en konferens med 14 dagars varsel verkade — även om inte Sovjet hade svarat för inbjudningen — praktiskt taget uteslutet. Saken förbättrades inte av att den i sådan hast sammantrummade konferensen skulle diskutera en rysk plan "för Europas säkerhet" som i stort sett hade förelegat oförändrad sedan i februari. Men viktigast var naturligtvis att det under så egenartade förutsättningar samlade mötet i första hand inte skulle ha någon annan uppgift än att dra ett tjockt streck över de avtal som utgjorde resultatet av mödosamma förhandlingar och ömsesidiga uppoffringar i syfte att trygga Västerns säkerhet och frihet.

Det verkar, lindrigt sagt, osannolikt att man i Moskva över huvud taget räknat med att få till stånd någon konferens med västmakterna den 29 november; frågan är i vilken mån man trott sig om att ens kunna göra något djupare intryck på allmänna opinionen i väster. En jämförelse mellan noten av den 13 november och den närmast föregående av den 23 oktober visar att man på rysk sida inte ansett det mödan värt att komma med några skenbart lockande eller ens förbryllande tillägg. Om det fanns något frapperande hos Moskvas not av den 13 november, så var det — bortsett från de många adressaterna — dess brist på originalitet.

Detta har naturligtvis inte hindrat att man på kommunistiskt håll, också t. ex. i Sverige, gjort ett mycket större nummer av denna not än av flertalet föregående av samma slag. Det är också tydligt att noten varit avsedd att tjäna som ammunition vid den skärpta psykologiska krigföring som för närvarande är påtaglig. Vid den kommunistdirigerade s. k. fredskongressen i Stockholm har mycket riktigt Parisöverenskommelsen och det ryska konferensförslaget ställts mot varandra: å ena sidan ett krigshot, å den andra ett fredslöfte. De ryska satelliterna har naturligtvis skyndat sig att ställa upp till konferens. Allt tyder på att en enbart från östblocket rekryterad "europeisk säkerhetskonferens" kommer att öppnas i Moskva den 29 november.

Vad beträffar reaktionen i väster, så har den brittiska hittills varit mest vältalig. På torsdagskvällen ratificerade nämligen underhuset Parisfördraget om en västeuropeisk union innefattande bl. a. Västtyskland med 264 röster mot 4. Det betydde att arbetarpartiet, frånsett några medlemmar av den pacifistiska vänsterflygeln, lade ned sina röster. Vid en omröstning inom partiets parlamentsgrupp för några veckor sedan avgavs emellertid 124 röster för och endast 72 emot Parisavtalen — anhängarna var alltså betydligt starkare än vid partikongressen i Scarborough i slutet av september, då majoriteten för en västtysk upprustning var utomordentligt knapp. För ratifikationen talade i första hand utrikesminister Eden: valet stod mellan att knyta en inom vissa gränser återupprustad tysk förbundsrepublik till Västern eller att låta ett neutraliserat Tyskland förr eller senare sugas in i den ryska maktsfären. Samtidigt har man i brittisk liksom i fransk press påpekat att kontrollen över den västtyska upprustningen — främst i form av inskränkningar och förbud mot vissa vapen — är tillräckligt stark för att förebygga alla äventyrligheter. Detta har varit ett inte oväsentligt argument när det gällt att inför vissa kretsar avslöja den kommunistiska skrämselpropagandan.

I Frankrike har Mendès-France klart sagt ifrån att han inte tänker låta sig rubbas ur sin utstakade kurs med sikte på snar ratifikation, och i ett stort tal i Washington på fredagen tog han avstånd från "improviserade konferenser" samtidigt som han i likhet med Eden, Adenauer och hela raden av prominenta västmaktspolitiker vittnade om sin beredvillighet att förhandla med Sovjet — efter ratifikationen. Mendès-France beskärdes också den för ett par månader sedan otänkbara upplevelsen att av utrikesminister Dulles harangeras som "Frankrikes stålman" — det lät annorlunda efter Europaarméns avskrivning i augusti. Eftersom Västtyskland inte har diplomatiska förbindelser med Moskva, har förbundsregeringen inte kunnat direkt inbjudas, men naturligtvis har socialistledaren Ollenhauer fortsatt att yrka på förhandlingar snarast möjligt. Regeringen Adenauer godkände däremot på fredagen Parisavtalen — inklusive Saaröverenskommelsen — vilka nu går vidare till förbundsdagen.

Med stor spänning och inte utan oro motsågs Finlands svar. När det nu föreligger visar det sig att finska regeringen genom att tacka ja till en konferens "i vilken de stater som har mottagit kallelse till mötet deltar" — dvs. i vilken också västmakterna medverkar — i själva verket har avböjt att infinna sig till den rena östblockskonferens som med säkerhet kommer att äga rum i Moskva. Formellt framstår det finska svaret som alltigenom positivt; reellt är det på den väsentliga punkten avvisande. Det behöver inte sägas att en stark nordisk opinion känner lättnad inför detta svar.

Också hr Undén har efter möte med utrikesnämnden avlåtit svenska regeringens svar. Det är otvetydigt negativt; utan omsvep sägs ifrån att enligt svensk uppfattning "planen på en konferens under innevarande år förfaller därest inte konferenstanken vinner allmän eller i varje fall mycket vidsträckt anslutning bland de inbjudna staterna" — något som ju är fullständigt otänkbart. Det kan likväl inte förnekas att en lätt komik vilar över den pedantiskt juridiska analys som upptar största delen av noten; det ryska förslaget diskuteras — och kritiseras — som om det gällde ett folkrättsligt projekt när det i verkligheten rör sig om en plan för kommunistisk expansion. Det väsentliga är emellertid att Sverige har sagt ett klart nej till Sovjet.

Den norske professorn Harald Ofstad

har trots kanslerns avstyrkan fått sin utnämning till professor vid Stockholms högskola stadfäst av regeringen. Det är glädjande att universitetskanslerns synpunkter, som var formalistiska men jämväl formellt tvivelaktiga, inte vunnit beaktande. Professor Ofstad fick klart företräde bland de sakkunniga; att en av dem uttalade tvekan om kompetensen föranledde kanslern att förklara att "utmärkt förtjänst" — som krävs vid utnämning av utländska forskare — inte förelåg. Enligt kanslerns mening skulle alltså en påtagligt underlägsen svensk (för övrigt nyligen naturaliserad) ha fått befattningen. Meningsbrytningen bekräftar emellertid uppfattningen att gällande bestämmelser bör ändras.

En grupp konstnärer

har ryckt upp vid kommunisternas sida i kampanjen för "Världsfredsrådets" möte. I en cirkulärskrivelse till svenska konstnärer riktas ett häftigt angrepp mot Tysklands återupprustning samt London- och Parisavtalen, allt inramat av de traditionella fraserna om "fred och avspänning". De nio, för allmänheten säkerligen okända, undertecknarna nämner inget annat hot mot freden än ett väpnat Tyskland, ingen annan ism än nazismen. Uttalandet är ett eko av den ryska propagandan och avslöjar inte bara undertecknarnas godtrogenhet, utan även deras okunnighet; man gör det märkliga påståendet att Berlinkonferensen ledde till fred i Korea. Detta genomskinliga uttalande har nu skickats ut till landets konstnärer, som uppmanas underteckna appellen. Man får förutsätta att resultatet av insamlingen klart vederlägger de nio medlöparnas påstående att de företräder "konstnärerna i Sverige" och "det stora flertalet av svenska folket".

Prins Wilhelm berömmer:

"Man läser Mitt Paris med både nöje och behållning. Den har blivit en kultiverad vägvisare för alla vänner av Paris, de må redan känna staden eller besöka den första gången. — en vacker bok."

MITT PARIS

Redaktion: ROLAND HENTZEL

Carl Milles, Karl Gerhard, Ivar Lo-Johansson, Rolf de Maré och ytterligare 14 kända Paris-connaisseurer skriver personligt och intimt om sitt Paris.

Illustr. 17:50. Ett förtjusande presentband 22:—

NATUR och KULTUR

SAXYLLE
TYG MED BETYG

När har DN öppet lördagar?

Huvudkontoret vid Tegelbacken

	öppet	telefon
Annonsdebiteringen och övr. kontorsavdelningar	9—15	22 40 00
Kassan	9—13	22 40 00
Telefonannonser	8—15	22 40 00
Våningsbyten	8—14	22 40 00
Annons- och prenumerationskontoret vid entrén	9—15	22 40 00

Filialkontor (annonser, renumerationer, biljetter)

Stureplan 13	9—15	10 23 19	11 80 75
Götgatan 41	9—15	43 39 00	41 49 60
S:t Eriksplan 6 A	9—15	34 47 33	31 98 50

Efter dessa tider och till omkring kl. 21.30 mottar annonsorderkontoret vid Tegelbacken för närmaste dags nummer familjeannonser samt annonser om förlorat och tillvaratagat, dock icke per telefon.

PRESSGRANNAR

Förslaget om en indexreglering av hyran är svårt att bedöma, men det måste sättas in i ett större sammanhang, framhåller Upsala Nya Tidning (fp):

Efterkrigsårens bostadspolitik har ju tillämpats så att hyrans andel i levnadskostnaderna sjunkit mycket snabbare än statsmakterna från början avsåg. Detta har tillåtit en snabbare höjning av löntagarnas bostadsstandard än väntat och en snabbare avveckling av inneboendesystemet. Båda dessa saker har varit utomordentligt önskvärda, men det är uppenbart att en något långsammare framstegstakt skulle gjort bostadsköerna mycket kortare. Den Wahlbäckska indexregleringen innebär just att man för in en broms på standardstegringen till förmån för de bostadslösa. Och då kan det vara rimligt att resonera så här: med en indexbroms blir det möjligt att någorlunda snart övervinna den akuta lägenhetsbrist som är den värsta sjukan på bostadsområdet, och kommer vi väl ur den sjukdomen blir det sedan lätt att avveckla både indexbromsen och andra beklagliga konsekvenser av bristläget. Följaktligen ter sig fördelarna med förslaget så mycket större än riskerna att också en indexreglering på kort sikt bör kunna accepteras.

Hyresmarknaden byråkratiseras ytterligare och blir därigenom ännu svårare att administrera, anser Skånska Dagbladet (bf):

Förslaget kan inte gärna betecknas som en förberedelse till en avveckling av hyresregleringen. Det är ändå dit man bör sträva. De kortsiktiga fördelarna av hyresregleringen får inte bortskymma de långsiktiga nackdelarna. Det vore kortsynt. All erfarenhet visar att det är förenat med stora vanskligheter att tvinga husvärdarna till reparationer.

Sydsvenska Dagbladet (h) är också rädd för byråkratiseringen:

Om majoritetens förslag genomföres, erfordras en hel härskara av inspektörer och kontrollanter, som bl. a. måste granska varje räkning för reparationer. Det säger sig självt, att ett sådant system ökar spänningen inte blott mellan hyresvärdar och hyresgäster utan också mellan hyresgästerna inbördes.

Vestmanlands Läns Tidning (fp) framhåller de fördelar som ligger i att hyresförändringarna fastställes efter strikt ekonomiska grunder:

Mot denna bakgrund känner man sig nästan benägen att trots allt acceptera det nya förslaget. En väsentlig fördel hos detta är att politiken med dess hjälp kopplas bort från denna prisfråga; hyreshöjningarna fastställs enligt indexmetoden. Detta är ett plus så stort att man närmast känner sig benägen att dras med hela det stora krångelmaskineri, som förslaget kommer släpande med.

Aftontidningen (s) har mest sympati för reservanternas linje:

De vill att man som hittills ska lägga de faktiska förändringarna i fastighetskostnaderna till grund för prövning av generell hyreshöjning. De avvisar också en separat redovisning av kostnadsökningen för lägenhetsreparationer och den därtill knutna sanktionsklausulen. I stället föreslår de beträffande reparationerna, att hyresmarknadens parter, under förutsättning att man vidtar effektiva åtgärder mot eftersättande av lägenhetsunderhåll, får bedöma en väntad ökning av reparationsutgifterna och att man på grundval av den bedömningen prövar hyreshöjningens storlek.

Även denna linje har påtagliga svagheter. Godtycket får större spelrum vid fixering av hyresnivån, misstron mellan parterna kommer förmodligen att skärpas, krånglet vid sanktioner för uteblivna reparationer blir minst lika stort som om majoritetsförslaget följes.

Socialdemokratin sitter fast i gårdagens värderingar, den är förvirrad och villrådig, och dess debatt — även den s. k. radikala — går i traditionella banor och är därför på det hela taget steril, skriver Anatol Renning i socialdemokratiska studentförbundets tidskrift, Libertas:

Det är inte "Människan och nutiden" som debatteras. Utan jämlikhet och företagsformer. Det är just företagsformer, som i regel menas när man uttalar ordet "socialisering". Därför låter detta ord inte så värst behagligt. Säger man "jämlikhet" så tänker man med tillfredsställelse och stolthet på allt som har uträttats. Men säger man "socialisering" så är samvetet oroat. I dubbel mening!

Ämnar partiet gå till verket i denna fråga — och när? — spörjer det socialistiska samvetet. Är socialiseringstanken dödsdömd i och med att tjänstemannaskiktet växer på arbetarklassens bekostnad och arbetarklassen förborgerligas? (Man förutsätter alltjämt att en icke-förborgerligad arbetare måste vara i och för sig intresserad av att jobba på ett stats- och ej privatföretag.) Socialdemokratin förklarar gång på gång att socialisering är en avvägnings-, ej principfråga. Men även här är samvetet inte alltigenom rent. Visst menar man allvar med avvägningen — men hoppas samtidigt att "utvecklingen" påverkar avvägningarna i rätt riktning.

Hur kunde det hända att socialdemokratin har låtit snärja sig i dessa komplex? Varför stirrar man blint på en sådan detaljfråga som företagsformen? Varför frågar man inte — vad är det som världen, landet, människan behöver nu för tiden? skriver hr Renning. Må vara att resonemanget är diffust, så är dock olusten med partiets nuvarande politik påtaglig.

Ett tjugutal avtalsförslag har inkommit berörande inemot 350.000 arbetare av de ca 600.000 som ryms inom SAF:s område. Det mest iögonenfallande är den utomordentligt stora spännvidden i de anspråk som ställs, skriver tidskriften Arbetsgivaren:

Om man inte endast räknar med direkta lönehöjningskrav, utan också med vad krav på helgdagsersättningar, arbetstidsförkortningar, utökad semester m. m. skulle medföra i kostnader för företagen, finns det fack där kraven når upp till 35 procent, medan man i andra fack nöjt sig med krav, som i kostnader ger ca 4 procent. Det inte minst intressanta är här, att man på intet sätt fäst avseende vid de vädjanden som gjorts vid arbetarnas Arosmässa. Höglönefacken ligger inte i botten, låglönefacken inte heller som regel i toppen.

Bostäder åt 4.000 i Täby

Det planerade bostadsområdet ligger på en höjd med strålande utsikt över Hägernäsviken och med utblick över Stockholm i söder och Askrikefjärden i öster.

Omkring 1.250 lägenheter med ett beräknat inbyggarantal av 4.000 och till en kostnad av cirka 45 miljoner kronor är ett projekt som byggnadsnämnden i Täby köping inom kort kommer att ta ställning till.

Stadsplaneförslaget, som utarbetats av arkitekt Helge Widlund, berör ett område på omkring 25 hektar och ligger på en höjd med utsikt över Hägernäsviken och med utblick över Stockholm i söder och Askrikefjärden i öster. För närvarande är kommunikationerna till det nya bostadsområdet med järnväg till Österskär men i och med den nya Norrtäljevägens tillkomst — den har redan av vägförvaltningen utlämnats på entreprenad och beräknas bli färdig 1958 — kommer förbindelserna att bli både flera, snabbare och bekvämare.

Man beräknar att bostadsområdet utom hyreshus på tre till sju våningars höjd kommer att innefatta utrymme för affärer, garage med bensinstation osv. Täby köping har redan beslutat dra fram vatten- och avloppsledningar som beräknas vara klara till hösten nästa år, och går planeringen efter beräkningarna kan byggandet av bostäderna börja igångsättas redan till våren. Det blir då fråga om en första etapp på 120 lägenheter.

Kuppmannen på Åby fick 2½ års straff

Kuppmannen från Aby, 20-årige Stig Andersson, Karlstad, dömdes på fredagen av Askims häradsrätt till två år och sex månaders straffarbete. Den sinnesundersökning som utförts under häktningstiden visar att ynglingen ej är sinnessjuk och läkaren föreslog tidsbestämt straff då ungdomsfängelse inte ansågs kunna återföra mannen till ordnat samhällsliv.

Abymannen föreföll inte nämnvärt tyngd av sitt digra brottsregister när rannsakningen mot honom började. Utom Abykuppen där han kom över 17.700 kr. erkände han en liknande kupp i Örebro där han lyckades få ut 1.600 kr. på stulna totalisatorkvitton, en stöld ur en travtjänstemans rum på Aby av 7.700 kr. i kontanter och en check på 4.200 kr., ett bedrägeri i Stockholm där han kom över 400 kr. på en förfalskad postanvisning samt stöld i Karlstad ur ett kassaskåp i en firma som han plundrade på 400 kr. Däremot nekade han till en väskkupp på Stockholms Centralstation, men vittnen kunde identifiera honom i det fallet.

(DN, Göteborg.)

Advokat Behms uttalanden

Herr Redaktör!

Med utgångspunkt från ett referat av en artikel i Aftontidningen har Ni i dag under "Pressgrannar" beskyllt mig för att jag under en debatt i Verdandi i Uppsala den 12 november skulle ha åsidosatt sanningens och anständighetens krav. Vad jag skulle ha gjort mig skyldig till framgår av referatet ur AT, som med siffror visat att antalet aktiva tidningsmän på listan över jurymän i Stockholm upptar endast fyra namn. Detta antal är, enligt den av Eder refererade artikeln, så litet att tidningsmännen "icke kunna diktera några beslut".

Ni vet, Herr Redaktör, att jag icke heller påstått något sådant. Enligt Dagens Nyheters eget referat den 13 november från debatten i Uppsala, som på denna punkt är riktigt, sade jag att på Stockholmsjuryns lista finnas "så många tidningsmän och f. d. tidningsmän ..." att de stora, dagliga (icke "vanliga", som det troligen på grund av hörselfel i telefon står i Edert referat) tidningarna i Stockholm alltid ha förespråkare i juryn, beredda att taga en ansvarig utgivare i försvar.

Jag hemställer att Ni ville införa ovanstående i Eder tidning.

Stockholm den 19 november 1954.

Olof Behm
Advokat

*

Enligt Dagens Nyheters referat från Uppsaladebatten, som hr Behm säger vara riktigt, yttrade han: "Det är numera absolut hopplöst att ta upp ett tryckfrihetsmål inför Stockholms rådhusrätt ... I dess jury sitter så många tidningsmän eller före detta sådana att vi vet att någon vanlig (skall vara daglig) tidning aldrig skulle fällas där."

Hr Behms uttalande överensstämmer alltså helt med vad som uppgavs i den av oss i går citerade artikeln i Aftontidningen, men överensstämmer däremot inte med vad han påstår i dagens inlägg. Detta inlägg innebär tydligen en maskerad reträtt, men även i sin uppmjukade form är hans påstående ovederhäftigt, om också inte fullt så groteskt som det han fällde i Uppsaladebatten.

30-årsjubilerande HSB byggde 23.000 lägenheter på tre år

Den gångna kongressperioden har varit den mest framgångsrika i HSB:s 30-åriga historia, yttrade ordföranden Axel Strand när han på fredagen öppnade HSB:s riksförbundskongress, som samlat 500 deltagare. Under de tre senaste åren har genom HSB:s medverkan byggts 23.000 lägenheter för ett värde av 800 milj. kr. Detta innebär en ökning med ca 24 procent jämfört med närmast föregående kongressperiod. I år torde den 100.000:e HSB-lägenheten komma att byggas.

Fullmäktiges förslag till kongressen bifölls. Detta innebär bl. a. att kongressen beslutat ändrade grunder för representationsrätt vid kongressen. Antalet ombud kommer att fixeras till 300.

55.000 lägenheter förra året

Samarbetet med HSB har varit gott och statsmakterna sätter värde på HSB:s initiativkraft och styrka samt väntar också i fortsättningen en god insats av HSB, deklarerade statsrådet Sträng. Han framförde regeringens och de statliga myndigheternas hälsning till det jubilerande riksförbundet.

Förra året tillkom ungefär 52.000 lägenheter och för i år kan beräknas att tillskottet blir omkring 55.000, sade hr Sträng i den följande resumén över några av de bostadspolitiska frågor som är aktuella och tilldrar sig särskild uppmärksamhet.

Även om man inte kan mera bestämt förutse hur stora möjligheterna att bygga blir i framtiden finns det dock fog att räkna med att bostadsbyggandet skall kunna hållas på en hög nivå. Kan vi hålla takten med den nuvarande produktionsnivån eller kanske t. o. m. öka den något, betyder det att en snabb förbättring av bostadsstandarden kommer att ske.

Kongressen fortsätter på lördagen, då man bl. a. skall behandla förslag av fullmäktige om ändrade grunder för kongressrepresentationen, ändring i sparkassereglementet samt utvidgning av förbundets studieverksamhet. Elva motioner skall behandlas.

Fyra tidningar slås samman

Vid kongressen beslöts en sammanslagning av hyresgäströrelsens och HSB:s tidningar. De fyra tidningar "Vår Bostad" och "Vi Hyresgäster", i Stockholm samt "Bostaden" i Malmö och "Hyresgästen" i Göteborg sammanslås och kommer ut från 1 mars som månadstidning i djuptryck och med en upplaga av 210.000 exemplar. Tidningens namn blir sannolikt "Vår Bostad".

Tvillingbröder offer för isen

Två 3½ år gamla tvillingbröder, John Roger Uno och Nils Göran Tage Kvarnström, söner till hyttarbetaren Dolling Kvarnström, Hofors, drunknade på fredagen i en vak på sjön Gösken.

Pojkarna lekte tillsammans med en jämnårig kamrat i en backe i Esplanaden i Hofors. De hade gått 200 meter ner till Hoån och på isen promenerat mot åns mynning i sjön Gösken. I det starka strömdraget var isen svag och brast under tvillingbröderna. Deras kamrat gick bakom dem och såg dem försvinna. Han sprang då hem och talade om vad som hänt. Polisen alarmerades och brandkåren satte genast i gång med draggningar i det två och en halv meter djupa vattnet. Efter en och en halv timme hittades den ene pojken och efter ytterligare två timmar den andre. (DN, Gävle.)

Nykter fortkörare fick frihetsstraff

Svea hovrätts sjätte avdelning fastställde vid session i Falun på fredagen den uppmärksammade domen i Falu rådhusrätt från i somras enligt vilken försäljare B. O. Holmberg, Stockholm, dömdes till en månads fängelse för fortkörning i Falun.

Ingen olycka inträffade vid färden, som företogs på kvällen den 5 april i år, och bilföraren var nykter. Han skulle skjutsa en dam till busstationen, och då man var sent ute såg han sig föranlåten att skynda på. Folk som uppehöll sig på gatorna gjorde polisanmälan och en del vittnen ville uppskatta farten till över 80 km/tim. då bilen passerade Stora torget.

Det var nästan lynchstämning bland folk som uppehöll sig på de gator där bilen for fram, sade åklagaren i hovrätten. Den åtalade ville inte gå med på att han kört så fort som vittnena gjort gällande.

En kvinnlig bilkårist, som åkt med i förarsätet under färden, vittnade att hastighetsmätaren aldrig gått över 70 och hon intygade också att bilföraren växlat ned till tvåan före varje gatukorsning.

— Redan en hastighet på 60—70 km är rena vansinneskörningen på trånga stadsgator, sade åklagaren.

(DN, Falun.)

Riksdagssammanträden

Lördagen den 20 november 1954
Första Kammaren kl. 14.00
Andra Kammaren kl. 14.00

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagsnyheter
Postgiro- / 1616 (för annonser)
nummer \ 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Kihlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman

Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: Helge Heilborn

PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan

		Stor-Sthlms tidningsområde	övriga landet
Månad	kr.	6:50	6:—
Kvartal	kr.	19:—	17:50
Halvår	kr.	37:50	34:50
Helår	kr.	75:—	69:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1954 tillhandahålles på begäran.

Från starten nr 30172

Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1954

FÖRFALLNA RÄNTEKUPONGER TILL FÖLJANDE LÅN

inlösas hos samtliga våra kontor fr. o. m. resp. förfallodagar den 20 och 25 november 1954:

Stockholms Stads .... 3¼ % lån av 20/11 1950
Krångede Aktiebolags .... 3¾ % lån av 25/11 1952

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK
GRUNDAD 1856

"Om jag haft Borå Värmedyna i framsätet för 25 år sedan...

...så hade jag sluppit min reumatism nu"

... sade f. d. droskföraren Oskar Söderberg, Tomtebogatan 10, Stockholm, när han prövade Borå elektriska värmedyna.

Herr Söderberg är gammal droskveteran, men nu är det slut med bilkörningen sedan flera år tillbaka — "det blev för kallt om ryggen på vintrarna och besvärligt med reumatismen"

Riskera inte hälsan på en kall bilsits! I Borå elektriska värmedyna har Ni en både effektiv och billig "uppvärmare" att sitta på. Värmedynan kostar 65 kronor.

Batteriet håller bilisten varm

Ni kopplar Borå värmedyna till bilens elektriska system och på ett par minuter har Ni 28 graders skön och hälsosam värme.

Borå-dynan tillverkas av diskret mönstrat cordsilke, den är godkänd av myndigheterna och finns för 6, 12 och 24 volt.

Lätt att montera själv

Det är ganska lätt att montera Borå-dynan själv. För många bilmärken fordras emellertid ingen montering alls, då de är standardutrustade med strömuttag, som passar.

Till specialpriset **10** *kronor*

kan Ni dock få fullständig montering inkl. honkontakt och extrasladd hos följande IC-verkstäder (ring gärna först och beställ tid):

IC Brommaplan Tel. 26 26 45
IC Hornsberg, Warfvinges väg 31 Tel. 52 05 55
Götagaragets verkstad, S. Stationsgatan 1. Tel. 43 13 34
Gummi & Laddning, Brännkyrkag. 122 Tel. 68 01 00
IC Lidingö, Stockholmsväg. 72 Tel. 65 28 51

Glöm inte att fylla Polar kylarglykoll — kör till IC — återbäring på köpet

1954 års mest omtalade bil
FORD 54 -
finns hos HALLGRENS
Ni har ännu chansen att snart få Er favoritvagn!
V-8 på 130 hk eller sexa på 115 hk

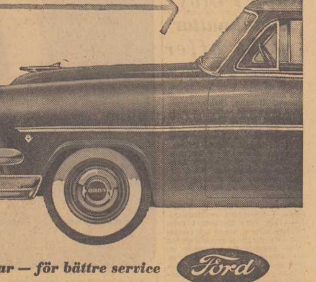

HALLGRENS — för bättre bilar — för bättre service
Götgatan 91. Tel. 44 09 80 växel

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.